

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 20 października 2008 r. skarżący zwrócił się do Parlamentu Europejskiego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ o przyznanie dostępu do i) wszystkich dokumentów wykazujących, którzy posłowie PE należą do dodatkowego systemu ubezpieczeń emerytalnych, ii) wykazu nazwisk posłów PE, którzy należeli do dodatkowego systemu ubezpieczeń emerytalnych na dzień 1 września 2005 r. i iii) wykazu nazwisk osób obecnie należących do dodatkowego systemu ubezpieczeń emerytalnych, na rzecz których Parlament płaci comiesięczne składki. Parlament oddalił wniosek skarżącego i potwierdził swoją odmowę w decyzji z dnia 17 grudnia 2008 r.

W niniejszej skardze skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego A(2008)22050 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie odmowy dostępu do dokumentów, o których udostępnienie skarżący się zwrócił na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

Skarżący twierdzi, że odmowa ta wynika z nieprawidłowej oceny i stanowi oczywiste naruszenie zasad dotyczących dostępu do dokumentów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001⁽²⁾. W konsekwencji Parlament naruszył prawo skarżącego do dostępu do dokumentów instytucji wspólnotowych wynikające z art. 255 WE, art. 42 karty praw podstawowych Unii Europejskiej i rozporządzenie (WE) nr 1049/2001

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi, że przedmiotowa decyzja w sposób poniżej opisany narusza prawo oraz obarczona jest błędami w ocenie.

- a) Według skarżącego Parlament naruszył art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i błędnie oparł swoją odmowę na art. 4 ust. 1 lit. b) ww. rozporządzenia, ponieważ ujawnienie żądanych dokumentów nie narusza prywatności posłów PE.
- b) Ponadto skarżący zarzuca Parlamentowi naruszenie rozporządzenia (WE) nr 45/2001, ponieważ uznał on błędnie, że oceny wniosku skarżącego należy dokonać na podstawie rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
- c) Skarżący twierdzi też, że Parlament nie wyważył odpowiednio ze sobą interesu publicznego realizowanego przez ujawnianie dokumentów i interesu prywatnego, którego naruszenie zostało podniesione. Parlament nie ocenił

ponadto do jakiego stopnia podniesione naruszenie prywatności byłoby faktyczne i konkretne.

- d) Zdaniem skarżącego Parlament naruszył także art. 235 WE, ponieważ nie uzasadnił odpowiednio swojej odmowy. Wreszcie zostało podniesione, że decyzja ta nie wykazuje, iż Parlament dokonał konkretnej oceny indywidualnych dokumentów, których wniosek skarżącego dotyczy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s.43).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001 L 8, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2009 r. – Idromacchine i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-88/09)

(2009/C 102/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Idromacchine Srl (Porto Marghera, Włochy), Alessandro Capuzzo (Mirano, Włochy), Roberto Capuzzo (Mogliano Veneto, Włochy) (przedstawiciele: W. Viscardini, avvocato, G. Donà, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

A) Nakazanie Komisji Wspólnot Europejskich:

- 1) tytułem szkody majątkowej zapłatę na rzecz Idromacchine Srl kwoty 5 459 641,28 EUR (ewentualnie inne kwoty określonej przez Sąd).

2) tytułem szkody niemajątkowej:

- zapłatę na rzecz Idromacchine Srl sumy określonej orientacyjnie według zasad słuszności – orientacyjnie w wysokości odpowiadającej znacznej części (przykładowo od 30% do 50%) szkody majątkowej.
- zapłatę na rzecz Alessandro Capuzzo i Roberto Capuzzo określonej również orientacyjnie, dla każdego z nich, według zasad słuszności, sumy w wysokości odpowiadającej znacznej części (przykładowo od 30% do 50%) szkody majątkowej.

3) przywrócenie wizerunku Idromacchine Srl oraz Alessandro Capuzzo i Roberto Capuzzo w sposób, jaki Sąd za najbardziej właściwy (przykładowo przez publikację ad hoc w Dzienniku Urzędowym lub wysłanie listu zaadresowanego do największych podmiotów zamawiających w odnośnym sektorze), nakazując sprostowanie informacji dotyczących strony skarżącej zamieszczonych w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 18 lutego 2005 r., seria C 42, s. 15 i nast.

B) obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnoszą, że opublikowanie przez Komisję firmy Idromacchine Srl – będącej osobą trzecią w stosunku do formalnego adresata decyzji Komisji z dnia 30 grudnia 2004 r. C(2004) 5426 wersja ostateczna, zamieszczonej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 18 lutego 2005 r., seria C 42, s. 15 i nast., jak również odnoszących się do niej szkodliwych informacji, stanowiło ciężkie naruszenie wielu zasad prawa wspólnotowego i wnoszą o naprawienie znacznych szkód majątkowych i niemajątkowych w skutek tego poniesionych.

W szczególności publikując powyższe informacje bez wszczęcia koniecznych kontroli, a głównie wstępnego wysłuchania skarżących, Komisja uchybiła obowiązkowi staranności, ochrony prawa do obrony i tajemnicy zawodowej.

Zważywszy w każdym razie, że opublikowana decyzja nie jest skierowana do Idromacchine Srl, publikację dotyczących jej danych należy uznać za środek nieproporcjonalny w świetle

celu realizowanego przez Komisję, ograniczonego do publikowania spraw dotyczących stosowania wspólnotowych przepisów o konkurencji.

W odniesieniu do poniesionych szkód publikacja we wskazanej powyżej formie doprowadziła do zatrzymania obrotu Idromacchine Srl w jej sektorze działalności i poważnie zaszkodziła renomie spółki oraz podmiotów reprezentujących ją.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2009 r. – Mojo Concerts i Amsterdam Music Dome Exploitatie przeciwko Komisji

(Sprawa T-90/09)

(2009/C 102/46)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Mojo Concerts BV (Delft, Niderlandy) i Amsterdam Music Dome Exploitatie BV (Delft, Niderlandy) (przedstawiciel: S. Beeston, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżące wnoszą o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące żądają stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 21 października 2008 r. w sprawie inwestycji miasta Rotterdam w kompleks Ahoy (pomoc państwa C 4/2008 [ex N 97/2007, ex CP 91/2007]).